

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-164/21-1

Sprawa C-164/21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

12 marca 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Administratīvā rajona tiesa (rejonowy sąd administracyjny, Łotwa)

Data postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

12 marca 2021 r.

Strona skarżąca:

SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA

Druga strona postępowania:

Latvijas Zinātnes padome (rada naukowa Łotwy)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS (rejonowy sąd administracyjny w Rydze)

POSTANOWIENIE

Ryga, dnia 12 marca 2021 r.

Administratīvā rajona tiesa [...]

[...] [skład orzekający]

rozpoznał w postępowaniu pisemnym spór sądowo-administracyjny wszczęty w drodze wniesionej przez SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji rady naukowej Łotwy z dnia 14 kwietnia 2020 r. [...].

Przedmiot postępowania głównego i istotne okoliczności faktyczne

[1] Skarżąca, SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA, jest spółką handlową zarejestrowaną w Republice Łotewskiej, której działalność gospodarcza polega na świadczeniu usług szkolnictwa wyższego o charakterze akademickim i pozaakademickim. Skarżąca jest akredytowaną placówką szkolnictwa wyższego, to znaczy uznaną przez państwo i działającą zgodnie z Komerclikums (kodeksem handlowym) w zakresie, w jakim nie jest to sprzeczne z Augstskolu likums (ustawą o placówkach szkolnictwa wyższego).

Zgodnie z przepisami regulującymi działalność skarżącej, a mianowicie statutem Baltijas Starptautiskā akadēmija [zatwierdzonym Ministru kabineta 2014. gada 18. jūnija rīkojums Nr. 297 (zarządzeniem rady ministrów nr 297 z dnia 18 czerwca 2014 r.)] oraz metodologią prowadzenia i organizacji rachunkowości (zatwierdzoną uchwałą nr 141 walnego zgromadzenia SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA z dnia 19 grudnia 2019 r.; zwaną dalej „metodologią”), jednym z obszarów działalności określonych przez skarżącą jest działalność naukowa. Skarżąca jest wpisana do rejestru instytucji naukowych.

[2] Rada naukowa Łotwy jest organem administracji publicznej pod nadzorem izglītības un zinātnes ministrs (ministra edukacji i nauki), którego zadaniem jest wdrażanie krajowej polityki rozwoju nauki i technologii poprzez zapewnienie, w drodze delegacji na podstawie aktów prawnych, wiedzy fachowej, wdrażania i nadzorowania programów i projektów badań naukowych finansowanych z budżetu państwa, funduszy strukturalnych Unii Europejskiej i innych zagranicznych instrumentów finansowych.

[3] Decyzją [...] z dnia 23 stycznia 2020 r. rada naukowa Łotwy przyjęła „Regulamin konkursu otwartego na projekty badań podstawowych i badań stosowanych na rok 2020” (zwany dalej „regulaminem konkursu”), który został sporządzony zgodnie z Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumi Nr. 725 „Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu izvērtēšanas un finansējuma administrēšanas kārtība” (rozporządzeniem rady ministrów nr 725 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie procedur oceny projektów badań podstawowych i badań stosowanych oraz zarządzania ich finansowaniem) (zwanym dalej „rozporządzeniem rady ministrów nr 725”).

Zgodnie z kryterium kwalifikowalności, o którym mowa w pkt 12.5 rozporządzenia rady ministrów nr 725, aby projekt kwalifikował się do finansowania badań podstawowych i badań stosowanych mających na celu generowanie nowej wiedzy i odkryć technologicznych we wszystkich gałęziach nauki, musi być realizowany przez instytucję naukową spełniającą przesłanki ustanowione we wspomnianym rozporządzeniu.

Punkt 2.7 rozporządzenia rady ministrów nr 725 definiuje podmiot, który składa wniosek dotyczący projektu, jako instytucję naukową wpisaną do rejestru instytucji naukowych, która, niezależnie od jej statusu prawnego (prawa

publicznego czy prawa prywatnego) lub sposobu finansowania zgodnie z przepisami regulującymi jej działalność (statut, regulamin wewnętrzny lub akt założycielski), prowadzi podstawową działalność niemającą charakteru gospodarczego i odpowiada definicji organizacji prowadzącej badania, zawartej w art. 2 pkt 83 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.

Skarżąca, SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA, złożyła wniosek dotyczący projektu [...] w ramach konkursu.

[4] Decyzją [...] z dnia 14 kwietnia 2020 r. rada naukowa Łotwy odrzuciła wniosek skarżącej ze względu na to, że nie spełniała ona jednego z kryteriów kwalifikowalności administracyjnej, ponieważ skarżąca nie mogła zostać uznana za instytucję naukową w rozumieniu rozporządzenia rady ministrów nr 725.

Rada naukowa Łotwy wskazała, że przedstawione przez skarżącą dokumenty nie zawierały żadnej informacji na temat tego, czy prowadzenie niezależnych badań jest podstawową działalnością skarżącej. Z wniosku dotyczącego projektu wynika, że w 2019 r. stosunek obrotów z działalności, która nie miała charakteru gospodarczego, do działalności gospodarczej wynosił 95% wobec 5%. Jednocześnie 84% obrotów stanowią opłaty otrzymywane z tytułu działalności akademickiej, która ze względu na charakter działalności skarżącej (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której podstawowym celem jest osiągnięcie zysków) jest działalnością gospodarczą. W związku z tym podstawowa działalność skarżącej ma charakter działalności gospodarczej. Ponadto przedstawione przez skarżącą dokumenty nie zawierały również żadnych informacji wskazujących na to, że przedsiębiorstwa mogące wywierać wpływ na skarżącą w charakterze, na przykład, jej udziałowców/akcjonariuszy czy członków, nie mają korzyści w zakresie dostępu do potencjału badawczego skarżącej lub wyników badań prowadzonych przez skarżącą. W konsekwencji skarżąca nie może zagwarantować, że wykonanie projektu i wykorzystanie części jego finansowania będzie zgodne z art. 6 rozporządzenia rady ministrów nr 725, który stanowi, że podmiot, który składa wniosek dotyczący projektu, wykona projekt, który nie ma charakteru gospodarczego, i wyraźnie oddzieli podstawową działalność, która nie ma charakteru gospodarczego (i związane z nią przepływy finansowe), od działalności uznawanej za działalność gospodarczą.

[5] Ponieważ skarżąca nie zgadzała się z zaskarżoną decyzją, wniosła skargę do [Administratīvā rajona] tiesa. Jej skarga opiera się na następujących zarzutach.

[5.1] Z pkt 1.1, 1.2 i 2.1 metodologii przedstawionej przez skarżącą wynika, że prowadzenie niezależnych badań jest jej podstawową działalnością. Świadczy o tym również fakt, że profesor TK skarżącej oraz inni członkowie personelu prowadzącego badania figurują jako czołowi naukowcy w *Nacionālā enciklopēdija* (encyklopedii narodowej). Ponadto skarżąca publikuje czasopismo *Administratīvā un Kriminālā Justīcija* (Sądownictwo administracyjne i karne),

które zostało włączone do wykazu recenzowanych publikacji naukowych uznanych przez radę na mocy jej decyzji nr 1–2-1 z dnia 23 stycznia 2007 r.

[5.2] Ani rozporządzenie nr 651/2014, ani regulamin konkursu nie przewidują, że wnioskodawca nie może prowadzić działalności gospodarczej i czerpać z niej zysków, ani też nie określają, jaka powinna być proporcja między działalnością gospodarczą a działalnością niemającą charakteru gospodarczego.

[5.3] Skarżąca wyraźnie oddziela działalność podstawową, która nie ma charakteru gospodarczego (i związane z nią przepływy finansowe), od działalności uznawanej za działalność gospodarczą, uznając za taką działalność prowadzoną na rachunek przedsiębiorcy, wynajem infrastruktury badawczej i usługi doradcze. Natomiast gdy instytucja naukowa prowadzi również inną działalność gospodarczą, która nie odpowiada działalności podstawowej niemającej charakteru gospodarczego, wówczas oddziela swoją działalność podstawową i związane z nią przepływy finansowe od swojej pozostałej działalności i przepływów finansowych związanych z tą działalnością.

[5.4] Skarżąca prowadzi odrębną rachunkowość finansową dla każdego projektu, otwierając dla danego projektu bieżący rachunek bankowy, który nie jest związany z jej pozostałą działalnością i jej dochodami.

[5.5] Skarżąca uczestniczy w szeregu projektów ERASMUS+ (w tym jako beneficjent dotacji), projektów naukowych i projektów EFRR, w których uznano, że spełnia one wspomniane przesłanki.

[5.6] Narzucenie ograniczeń co do formy własności placówek szkolnictwa wyższego bez dokonywania oceny merytorycznej wniosków prowadzi w rzeczywistości do zakazu prowadzenia badań przez prywatne placówki szkolnictwa wyższego oraz prywatne placówki szkolnictwa średniego i zawodowego; jednakże art. 3, 21, 22 i 23 ustawy o placówkach szkolnictwa wyższego stoją na przeszkodzie procesowi działalności dydaktycznej i działalności naukowej (na dwóch poziomach), w wyniku którego działalność placówek szkolnictwa wyższego jest ograniczona w zakresie ich elementów naukowych.

[5.7] Wniosek dotyczący projektu skarżącej zawiera oświadczenie, zgodnie z którym jej udziałowcy jako tacy nie mają korzyści w odniesieniu do dostępu do potencjału badawczego podmiotu, który złożył wniosek dotyczący projektu, ani do wyników prowadzonych przez nią badań.

Prawo mające zastosowanie

Prawo Unii

[6] Artykuł 107 ust. 1 TFUE stanowi, że „[z] zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie,

która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.

[7] Artykuł 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014 definiuje „organizację prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę” jako „podmiot (jak np. uniwersytet lub instytut badawczy, agencja zajmująca się transferem technologii, pośrednik w dziedzinie innowacji, fizyczny lub wirtualny podmiot prowadzący współpracę w dziedzinie badań i rozwoju) niezależnie od jego statusu prawnego (ustanowionego na mocy prawa publicznego lub prywatnego) lub sposobu finansowania, którego podstawowym celem jest samodzielne prowadzenie badań podstawowych, badań przemysłowych lub eksperymentalnych prac rozwojowych lub rozpowszechnianie na szeroką skalę wyników takich działań poprzez nauczanie, publikację lub transfer wiedzy. W przypadkach gdy tego rodzaju jednostka prowadzi również działalność gospodarczą finansowanie, koszty i dochody związane z tą działalnością gospodarczą należy rozliczać oddzielnie. Przedsiębiorstwa mogące wywierać decydujący wpływ na taki podmiot w charakterze, na przykład, jego udziałowców/akcjonariuszy czy członków [nie] mogą [...] mieć preferencyjnego dostępu do uzyskanych przez niego wyników”.

Motyw 49 rozporządzenia nr 651/2014 wskazuje, że „[i]nfrastruktury badawcze mogą służyć do prowadzenia zarówno działalności gospodarczej, jak i niegospodarczej. W celu uniknięcia przyznawania pomocy państwa na działalność gospodarczą poprzez finansowanie działalności niegospodarczej ze środków publicznych, koszty i finansowanie działalności gospodarczej i niegospodarczej powinny być wyraźnie oddzielone. W przypadku gdy infrastrukturę wykorzystuje się do prowadzenia zarówno działalności gospodarczej, jak i niegospodarczej, finansowanie ze środków publicznych kosztów związanych z działalnością niegospodarczą tej infrastruktury nie stanowi pomocy państwa. Zasadami pomocy państwa obejmuje się tylko te środki publiczne, które powiązane są z działalnością gospodarczą. W celu zapewnienia zgodności z programami powodującymi obowiązek zgłoszenia i maksymalnymi poziomami intensywności pomocy należy uwzględnić jedynie działalność gospodarczą. Jeśli infrastruktura służy niemal wyłącznie do prowadzenia działalności niegospodarczej, jej finansowanie może w całości wykraczać poza zakres zasad pomocy państwa, pod warunkiem że jej gospodarcze wykorzystanie zachowa czysto pomocniczy charakter, tj. działalności o ograniczonym zakresie, bezpośrednio związanej z funkcjonowaniem infrastruktury i koniecznej do jej funkcjonowania lub nieodłącznie związanej z jej głównym przeznaczeniem niegospodarczym. Należy uznać, że taka sytuacja zachodzi, jeśli działalność gospodarcza pochłania takie same nakłady (takie jak materiały, sprzęt, siła robocza i majątek trwałe) jak działalność niegospodarcza, a wydajność przewidziana corocznie na taką działalność gospodarczą nie przekracza 20% całkowitej rocznej wydajności infrastruktury badawczej”.

[8] Komisja Europejska wdrożyła inicjatywy mające na celu unowocześnienie polityki w dziedzinie pomocy państwa, które obejmują jej zawiadomienie w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. z dnia 19 lipca 2016 r., C 262, s. 1) (zwane dalej „zawiadomieniem Komisji”). Zgodnie z pkt 28–30 zawiadomienia Komisji kształcenie finansowane lub współfinansowane przez państwo (ponad 50%) może być uznane za działalność niemającą charakteru gospodarczego. Należy odróżnić takie publiczne świadczenie usług kształcenia od usług finansowanych głównie przez rodziców lub uczniów lub z przychodów komercyjnych. Na przykład kształcenie na poziomie wyższym finansowane w całości przez studentów wyraźnie należy do tej ostatniej kategorii. W niektórych państwach członkowskich podmioty publiczne mogą także oferować usługi kształcenia, które ze względu na ich charakter, strukturę finansowania i istnienie konkurencyjnych podmiotów prywatnych należy uznać za gospodarcze.

Prawo lotewskie

Przepisy mające bezpośrednie zastosowanie

[9] Punkt 2.7 rozporządzenia rady ministrów nr 725 definiuje „podmiot, który składa wniosek dotyczący projektu”, jako „instytucję naukową wpisaną do rejestru instytucji naukowych, która, niezależnie od jej statusu prawnego (prawa publicznego lub prywatnego) lub sposobu finansowania zgodnie z przepisami regulującymi jej działalność (statut, regulamin wewnętrzny lub akt założycielski), prowadzi działalność podstawową niemającą charakteru gospodarczego i odpowiada definicji organizacji prowadzącej badania, zawartej w art. 2 pkt 83 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu”.

Zgodnie ze sprawozdaniem z oceny skutków regulacji dotyczącym rozporządzenia rady ministrów nr 725 pkt 2.7 tego rozporządzenia odpowiada art. 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014 i nie ustanawia bardziej rygorystycznych wymogów.

Punkt 6 rozporządzenia rady ministrów nr 725 stanowi, że „podmiot, który składa wniosek dotyczący projektu, wykonuje projekt niemający charakteru gospodarczego. Podmiot ten wyraźnie oddziela działalność podstawową, która nie ma charakteru gospodarczego (i związane z nią przepływy finansowe), od działalności uznawanej za działalność gospodarczą. Za działalność gospodarczą uznaje się działalność prowadzoną na rachunek przedsiębiorcy, wynajem infrastruktury badawczej i usługi doradcze. Gdy instytucja naukowa prowadzi również inną działalność gospodarczą, która nie odpowiada działalności podstawowej niemającej charakteru gospodarczego, wówczas oddziela swoją

działalność podstawową i związane z nią przepływy finansowe od swojej pozostałej działalności i przepływów finansowych związanych z tą działalnością”.

Ramy prawne, które należy wziąć pod uwagę

[10] Artykuł 1 ust. 2 kodeksu handlowego stanowi, że działalność gospodarcza jest otwartą działalnością gospodarczą prowadzoną we własnym imieniu przez przedsiębiorcę w celu zarobkowym. Zgodnie z art. 134 ust. 1 i 2 kodeksu handlowego spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest spółką handlową.

[11] Artykuł 3 ust. 1 ustawy o placówkach szkolnictwa wyższego stanowi, że placówkami szkolnictwa wyższego są instytucje szkolnictwa wyższego i instytucje naukowe, w których prowadzone są programy nauczania akademickiego i zawodowego oraz które prowadzą działalność związaną z nauką, badaniami i twórczością artystyczną. W placówkach szkolnictwa wyższego co najmniej 40% osób zatrudnionych na stanowiskach akademickich musi posiadać stopień doktora. W akademiach co najmniej 50% osób zatrudnionych na stanowiskach akademickich musi posiadać stopień doktora.

Artykuł 7 ust. 3 ustawy o placówkach szkolnictwa wyższego stanowi, że placówki szkolnictwa wyższego oraz placówki szkolnictwa średniego i zawodowego utworzone przez osoby prywatne są spółkami handlowymi lub fundacjami działającymi zgodnie z kodeksem handlowym lub Biedrību un nodibinājumu likums (ustawą o stowarzyszeniach i fundacjach) w zakresie, w jakim nie jest to sprzeczne z samą ustawą o placówkach szkolnictwa wyższego.

Artykuł 10 ust. 1 ustawy o placówkach szkolnictwa wyższego stanowi, że placówki szkolnictwa wyższego działają zgodnie z Latvijas Republikas Satversme (konstytucją Republiki Łotewskiej), Izglītības likums (ustawą o edukacji), Zinātniskās darbības likums (ustawą o działalności naukowej), samą ustawą o placówkach szkolnictwa wyższego, innymi przepisami prawa oraz statutem danej placówki szkolnictwa wyższego.

Zgodnie z art. 22 ustawy o placówkach szkolnictwa wyższego placówki szkolnictwa wyższego są uprawnione do tworzenia instytutów naukowych. Placówki szkolnictwa wyższego mogą tworzyć instytuty naukowe również jako jednostki strukturalne tych placówek.

Artykuł 77 ust. 1 ustawy o placówkach szkolnictwa wyższego stanowi, że placówki szkolnictwa wyższego są finansowane przez ich założycieli. Założyciel placówki szkolnictwa wyższego zapewnia zasoby finansowe niezbędne do ciągłego działania placówki, a także do wykonywania określonych przez niego zadań oraz sprawuje kontrolę nad wykorzystaniem tych zasobów. Na zasoby finansowe publicznych placówek szkolnictwa wyższego składają się środki z ogólnego budżetu państwa, a także inne dochody, które placówki te osiągną z działalności prowadzonej zgodnie z celami określonymi w ich statucie. Placówki szkolnictwa wyższego zarządzają tymi dochodami zgodnie z przepisami

mającymi zastosowanie do organizacji o celu niezarobkowym. Placówki szkolnictwa wyższego mogą otrzymywać i wykorzystywać darowizny i prezenty od banków, instytucji kredytowych, organizacji i osób prywatnych. Placówki te mogą otrzymywać i wykorzystywać pożyczki z banków i innych instytucji kredytowych. Struktura zasobów finansowych placówek szkolnictwa wyższego jest określana przez senat tych placówek. Rektor przedstawia roczne sprawozdanie z wykonania budżetu senatowi, ministrowi edukacji i nauki oraz ministrowi odpowiedzialnemu za dany sektor lub założycielowi placówki szkolnictwa wyższego i publikuje je na stronie internetowej tej placówki.

Artykuł 77 ust. 2 ustawy o placówkach szkolnictwa wyższego stanowi, że zasoby finansowe przyznawane przez osoby fizyczne i prawne z przeznaczeniem na finansowanie określonych programów i działań są przekazywane bezpośrednio przez placówkę szkolnictwa wyższego do jednostki organizacyjnej lub osoby fizycznej lub prawnej, która realizuje te programy lub działania.

[12] Spór, który ma zostać rozstrzygnięty w ramach niniejszego postępowania sądowo-administracyjnego, dotyczy kwestii, czy skarżąca nie odpowiada definicji organizacji prowadzącej badania, zawartej w art. 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014.

Z wykładni literalnej art. 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014 wynika bowiem, że organizacja prowadząca badania i upowszechniająca wiedzę jest podmiotem, którego podstawowym celem lub podstawową działalnością jest samodzielne prowadzenie badań podstawowych lub eksperymentalnych prac rozwojowych lub rozpowszechnianie na szeroką skalę wyników takich działań poprzez nauczanie, publikację lub transfer wiedzy.

Właśnie w ten sposób rada naukowa Łotwy zastosowała wspomniany przepis. W szczególności rada naukowa Łotwy zbadała, czy podstawową działalnością skarżącej są badania i transfer wiedzy, czy podstawowa działalność skarżącej, niemająca charakteru gospodarczego, jest podstawowym celem podmiotu, który złożył wniosek dotyczący projektu, oraz czy skarżąca oddziela finansowanie działalności gospodarczej i działalności niemającej charakteru gospodarczego, biorąc pod uwagę motyw 49 rozporządzenia nr 651/2014, zgodnie z którym celem wyraźnego oddzielenia kosztów i finansowania działalności gospodarczej i niegospodarczej jest uniknięcie przyznawania pomocy państwa na działalność gospodarczą poprzez finansowanie działalności niegospodarczej ze środków publicznych.

W niniejszej sprawie rada naukowa Łotwy doszła do wniosku, że podstawowa działalność skarżącej obejmuje działalność gospodarczą, a mianowicie odpłatne świadczenie usług edukacyjnych, oraz że 84% obrotów podmiotu, który złożył wniosek dotyczący projektu, stanowią opłaty otrzymywane z tytułu działalności akademickiej, która ze względu na charakter działalności tego podmiotu (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której podstawowym celem jest osiągnięcie zysków) jest działalnością gospodarczą. Mając powyższe na uwadze, rada

naukova Ļotvy uznała, že podstawowa działalność podmiotu, który złożył wniosek dotyczący projektu, ma charakter działalności gospodarczej. W tym względzie rada naukowa Ļotvy wskazała, że decydującą cechą nie jest to, czy podmiot, który złożył wniosek dotyczący projektu, został ustanowiony na mocy prawa publicznego, czy prywatnego, lecz proporcja prowadzonej działalności gospodarczej w stosunku do działalności niemającej charakteru gospodarczego. W ocenie rady naukowej Ļotwy uzasadnione jest zastosowanie proporcji dochodów w celu określenia, czy podmiot, który złożył wniosek dotyczący projektu, spełnia przesłankę ustanowioną w rozporządzeniu nr 651/2014, dotyczącą podstawowego celu organizacji prowadzącej badania. Ponadto, zdaniem rady naukowej Ļotvy zasadnicze znaczenie ma kwestia, czy dochody z podstawowej działalności niemającej charakteru gospodarczego są ponownie inwestowane w podstawową, niemającą charakteru gospodarczego działalność podmiotu, który złożył wniosek dotyczący projektu, w celu uniknięcia subsydiowania skróconego działalności gospodarczej skarżącej.

W konsekwencji w niniejszej sprawie powstaje pytanie, czy dla celów pkt 2.7 rozporządzenia rady ministrów nr 725 w związku z art. 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014 można uznać, że większą część środków własnych uzyskiwanych przez instytucję naukową, będącą podmiotem świadczącym usługi edukacyjne, stanowią dochody z działalności gospodarczej.

Sentencja

Na podstawie art. 267 TFUE [...] Administratīvā rajona tiesa

postanawia

skierować do Trybunału następujące pytania prejudycjalne:

- 1) Czy podmiot (ustanowiony na mocy prawa prywatnego), który prowadzi kilka podstawowych rodzajów działalności, w tym działalność badawczą, lecz którego dochody pochodzą w przeważającej części z odpłatnego świadczenia usług edukacyjnych, może zostać uznany za podmiot w rozumieniu art. 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014?
- 2) Czy w celu ustalenia, czy dany podmiot spełnia przesłankę ustanowioną w art. 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014, zgodnie z którą podstawowym celem działalności podmiotu jest samodzielne prowadzenie badań podstawowych, badań przemysłowych lub eksperymentalnych prac rozwojowych lub rozpowszechnianie na szeroką skalę wyników takich działań poprzez nauczanie, publikację lub transfer wiedzy, uzasadnione jest stosowanie przesłanki dotyczącej proporcji finansowania (dochodów i kosztów) działalności gospodarczej i działalności niemającej charakteru gospodarczego? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jaka byłaby odpowiednia proporcja finansowania działalności gospodarczej i działalności niemającej charakteru gospodarczego w celu określenia podstawowego celu działalności podmiotu?

- 3) Czy zgodnie z art. 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014 uzasadnione jest stosowanie przesłanki, zgodnie z którą dochody z działalności podstawowej powinny być ponownie inwestowane (reinwestowane) w działalność podstawową danego podmiotu, i czy konieczne jest dokonanie oceny innych aspektów, aby móc określić w sposób uzasadniony podstawowy cel działalności podmiotu, który składa wniosek dotyczący projektu? Czy taka ocena uległaby zmianie wskutek wykorzystania osiągniętych dochodów (są one ponownie inwestowane w działalność podstawową lub, na przykład w przypadku założyciela będącego osobą prywatną, są wypłacane akcjonariuszom w formie dywidendy), nawet w przypadku gdy większość dochodów stanowią opłaty z tytułu usług edukacyjnych?
- 4) Czy osobowość prawna członków podmiotu, który składa wniosek dotyczący danego projektu, jest istotna dla oceny, czy podmiot ten odpowiada definicji zawartej w art. 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014, to znaczy czy jest to spółka utworzona zgodnie z prawem handlowym w celu prowadzenia działalności gospodarczej (działalności odpłatnej) o charakterze zarobkowym [art. 1 Komerclikums (kodeksu handlowego)], czy też jej członkowie lub udziałowcy/akcjonariusze są osobami fizycznymi lub prawnymi prowadzącymi działalność w celu zarobkowym (w tym odpłatne świadczenie usług edukacyjnych) lub utworzonymi bez celu zarobkowego (np. stowarzyszenie lub fundacja)?
- 5) Czy liczba studentów krajowych i studentów z państw członkowskich Unii w porównaniu z liczbą studentów zagranicznych (pochodzących z państw trzecich) oraz okoliczność, że celem podstawowej działalności prowadzonej przez podmiot, który składa wniosek dotyczący projektu, jest zapewnienie studentom wyższego wykształcenia i kwalifikacji, które są konkurencyjne na międzynarodowym rynku pracy zgodnie z obecnymi wymogami międzynarodowymi (pkt 5 statutu skarżącej), są istotne dla oceny gospodarczego charakteru działalności podmiotu, który składa wniosek dotyczący projektu?

Zawiesić postępowanie do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek zaskarżenia.

[...]

[podpisy i kwestie formalne]